

Gang savnede det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Støtte. Det ærede Medlem mente ikke paa det Tidspunkt, at der var nogen Anledning til at tage sig af den Sag. Hvis Regeringen den Gang havde lyttet til min Henstilling, vilde vi have kunnet faa denne Rute i Gang, inden Tyskland paabegyndte Sejlsadsen, og jeg tror, det vilde have været heldigt. Det har vist sig, at denne Rute bliver stærkt benyttet ikke alene i Sommer, men ogsaa nu i Efteraaret, og efter en Meddelelse, der for nylig stod i Bladene, er der fra den 1. til den 11. Oktober befordret omtrent lige saa mange som af de danske Skibe i Oktober Maaned forud for Krigen i 1913. Det viser sig, at naar Skibene er gode, kan denne Rute benyttes med Fordel. Det har ogsaa vist sig, at Postvæsenet, om end kun nødtigt, er gaaet til at benytte denne Rute. Den befordrer nu daglig ca. 1000 kg Brevpost i hver Retning. Det turde være et Bevis paa, at det alligevel er den hurtigste Rute for Tiden. Naturligvis burde den ikke drives paa samme Maade som før Krigen, da den blev behandlet mildest talt hensynsløst fra Danmarks Side. Man burde naturligvis sætte gode Skibe ind i Driften. Jeg tror, at man burde søge et Samarbejde med Tyskland, saaledes at de to Lande kunde drive Ruten i Fællesskab; saa vilde det kunne blive en fordelagtig Rute. Naar saa den Tid kommer, da der baade her og i Tyskland er Raad til at gennemføre Rødby—Femern-Ruten, kan man ophæve Ruten Korsør—Kiel, hvis man mener, den er overflødig; der sker ingen Skade for Staten ved at optage Ruten, idet Skibene vil kunne benyttes andre Steder.

Jeg vil dernæst rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister angaaende Betalingen for Militærets Benyttelse af Kaserner og Sygehuse i Garnisonsbyer. For to Aar siden blev der rettet en Henvendelse til Regeringen om at yde en større Betaling, og der har senere været ført Forhandlinger mellem Købstadforeningen, de sjællandske Garnisonsbyer og Ministeriet, og der har ogsaa været stillet i Udsigt saavel fra Forsvarsministerens som fra den tidligere Indenrigsministers Side, at der skulde ydes en større Godtgørelse til disse Byer. Medens alt er steget i Pris og Udgifterne til Vedligeholdelse af disse Bygninger er steget meget stærkt, er den Betaling, der ydes fra Statens Side, her den samme som før Krigen. Byerne har haft betydeligt Underskud i de forløbne Aar, og det

vilde kun være rimeligt, om Staten nu dækkede dette Underskud. Jeg retter derfor paa ny en Henvendelse til den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Indenrigsminister om nu at tage dette Spørgsmaal op til Afgørelse, saaledes at der kan ydes disse Kommuner større Vederlag.

Jeg henstiller ligeledes til den højtærede Indenrigsminister at forelægge et Forslag om en Fornyelse af den gældende Dyrtidslov. Den udløber den 31. Oktober. Den betyder ganske vist ikke saa overordentlig meget i Forhold til tidligere Dyrtidslove, den giver Kommunerne Ret til i Tiden fra 1. April til 31. Oktober at anvende 2 Kr. pr. Indbygger, og af dette Beløb refunderer Staten Halvdelen. Det er ikke mange Penge, men de er alligevel blevet anvendt til megen Gavn for Enkerne og de syge, og jeg føler mig overbevist om, at det vil være nødvendigt ikke alene at forny denne Lov, men at forbedre den. Der blev ganske vist fra den tidligere Indenrigsministers Side stillet i Udsigt, at man, naar denne Samling begyndte, vilde forelægge et Lovforslag, der bød Enkerne bedre Kaar. Endnu er det ikke sket, og selv om der kommer et saadant Forslag, hvad jeg ogsaa meget maa ønske, vil en Dyrtidslov i en bedre Skikkelse end den nuværende være til stor Fordel for den Del af Befolkningen, som har det strengest.

Samtidig vil jeg udtale min store Beklagelse over, at den højtærede Indenrigsminister har ophævet Bestemmelsen med Hensyn til Brødvægten. Det var ganske vist et af de Løfter, Venstre gav Vælgerne, at saa snart Venstre kom til Magten, skulde alle ekstraordinære Foranstaltninger ophæves. Det gik ikke saa hurtigt. Man blev klar over, at man ikke med eet Slag kunde vende tilbage til de gamle Forhold før Krigen, men en af de gode Ting, der blev indført under den tidligere Regering — jeg maa i denne Forbindelse sige, at jeg synes, at blandt de Foranstaltninger, der blev indført af den tidligere Regering, var der umaadelig mange gode Ting; ellers vilde Venstre og de Konservative heller ikke kunne have givet dem Tilslutning —, var denne Bestemmelse, der bevirkede, at naar Folk købte Brød, vidste de, at dette Brød vejede saa og saa meget. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Indenrigsminister har større Kærlighed til enkelte Bagermestre end til hele Befolkningen, thi det er jo kun enkelte Bagermestre, der kan drage Fordel